

Arsen Dedic

Davne Kise

Moj prijatelj je umro
da, umro je moj brat
znam, to je bilo davno
znam, da je bio rat

Ja ne znam gdje, ni kada
no, kad se vecer sprema
znam, da ga vise nema
znam, da ga vise nema

I ustima od mulja
od mraka i od sjene
u strahu sto se sulja
on spava ´mjesto mene

Ja cujem gdje se budi
u noci njegov glas
a dani kao ludi
ruse se oko nas

Jos uvijek zemlja drhti
jos uvijek, k´o i prije
a blijedo lice smrti
i pored mene bdije

Sad negdje mirno spava
od zemlje i od blata
a ´mjesto zene trava
grli ga oko vrata

Moj prijatelj je umro

da, umro je moj brat
znam, to je bilo davno
znam, da je bio rat

I ne znam zasto sada
dok liju davne kise
jos uvijek na me pada
to cega nema vise

To cega nema vise
iz tame ruke pruza
i cujem kako dise
u vrtu neka ruza

Moj prijatelj je umro
da, umro je moj brat
to nije bilo davno
jos uvijek traje rat